

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobců:

a) Společenství vlastníků jednotek pro dům č. p. 1145, Ulice Wassermannova, Werichova, Kovářikova, Praha 5 – Kaskády Barrandov III, IČO 27441881

sídlem Werichova 1145/33, Praha 5

b) V. J.

oba žalobci zastoupeni advokátem Mgr. Martinem Švehlíkem
sídlem Štěpánská 640/45, Praha 1

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy

sídlem Jungmannova 35/29, Praha 1

za účasti:

I. SEA SIDE, SE, IČO 24165387

sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

II. Bc. V. H.

III. E. H.

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Martinem Švehlíkem
sídlem Štěpánská 640/45, Praha 1

IV. EKOSPOL a. s., IČO 63999854
sídlem Dukelských hrdinů 747/19, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2014, č. j. MHMP 1296200/2014

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 9. 2014, č. j. MHMP 1296200/2014, změnil k odvolání Městské části Praha 5, SEA SIDE, SE, IČO: 24165387, Bc. V. H., E. H., žalobce a) a žalobce b) rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 (dále též „stavební úřad“) ze dne 5. 5. 2014, č. j. OSI.Hl.p.1184/37-30357/2012-Če-UR (dále též „územní rozhodnutí“), tak, že do výroku rozhodnutí doplnil podmínku č. 15 týkající se umístění a projektové přípravy stavby. Stavební úřad tímto územním rozhodnutím rozhodl k žádosti společnosti EKOSPOL a. s. o umístění stavby „Výhledy Barrandov“ na pozemcích parcelních čísel 1184/37, 1184/63, 1184/84, 1184/89, 1785/11, 1785/13, 1785/62, 1798/2, 1798/4, 1798/6, 1798/21, 1798/302, 1798/322, 1798/335, 1798/362, 1798/365, 1798/366, 1798/367, 1798/369, 1798/371, v katastrálním území Hlubočepy. Předmětem územního rozhodnutí byly dva bytové domy A a B obsahující celkem 288 bytových jednotek, 264 garážových stání v suterénu objektů a 30 stání na povrchu včetně napojení na technickou a dopravní infrastrukturu (dále též „stavba“ nebo „záměr“). Žalovaný neshledal v napadeném rozhodnutí žádnou z odvolacích námitek odvolatelů důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobou podanou dne 21. 11. 2014 napadli žalobci nadepsané rozhodnutí žalovaného, přičemž žaloba byla podána i jménem osob zúčastněných I. až III. Postupy žalovaného ve vztahu k rozhodným skutečnostem považují mnohdy za nepřezkoumatelné a mají za to, že žalovaný se nevypořádal dostatečně s jejich námitkami.
3. Žalobci uvádějí, že jim žalovaný vyhověl jen v otázce časové koordinace stavby bytových domů a přiléhající tramvajové trati. Žalovaný ale nevyhověl požadavku, aby vedení inženýrských sítí a komunikací bylo navrženo tak, že nedojde k jejich vzájemné kolizi, a na zjištění, zda je případné křížení sítí akceptovatelné a přípustné, ačkoli tato studie podle názoru žalobců ve spisu schází.
4. Žalobci dále uvádějí, že žalovaný vyslovil nevyhovující stanovisko stran zajištění přeložení sítí elektrotechnických komunikací a dodržování všeobecných podmínek ochrany sítí elektrotechnických komunikací. Žalobci prosazovali názor, že stavebník měl za tímto účelem uzavřít smlouvy o realizaci překládek elektronických komunikací s příslušnými provozovateli elektronických komunikací. Ze závěrů žalovaného nevyplývá, zda byly dodrženy právní předpisy. Žalobci považovali za nutné, aby i v tomto případě bylo předloženo stanovisko státních či veřejnoprávních subjektů.
5. Žalobci dále namítají, že záměr stavebníka nedokládá návrh zástavby zákresem do fotografií, včetně fotografií pořízených z horizontu chodce, protože není možné doložit vztah ke stávající zástavbě. Záměr stavebníka neobsahuje ani žádnou situaci širších vztahů, která by řešila koordinovaný přístup k dotčené lokalitě, jejímu okolí a jejím obyvatelům. Žalobci nepovažují za dostatečné, jak se žalovaný s námitkou vypořádal, a namítají porušení zásady dobré správy i § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobci považují dokumentaci stavby za nedostatečnou.
6. Žalobci dále namítají, že stavebník uspokojivě neinformoval a nepředložil studie, jakým způsobem má být zvýšena dopravní zátěž území v průběhu realizace stavby, jaká protihluková opatření hodlá učinit, jak bude monitorovat prachové částice k zajištění jejich zákonných limitů a jakým technickým řešením budou navrhované inženýrské sítě uloženy tak, aby nemohla být dotčena stavba tramvajové trati. Žalobci dále namítají absenci studií podle požadavků stanovených pražskými stavebními předpisy, tedy studie světelného posouzení stavby, studie hlukového posouzení stavby, studie vzájemného odstupu staveb.
7. Žalobci namítají, že ve spise absentuje hluková studie, a proto není možné určit, zda obytné domy v okolí navrhovaného záměru a jejich obyvatelé nebudou zasaženi nadlimitním hlukem, a současně stavebník nenavrhuje žádná protihluková opatření. Poukazují na nepřiměřené zvýšení hlukové zátěže uživatelů bytového domu Kaskády III stavbou za současné ztráty pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Akustická studie předložená stavebníkem je chybná a nedostatečná. Žalovaný se s touto námitkou vypořádal vágně.
8. Žalobci namítají, že vinou stavby dojde ke značnému záboru zemědělské půdy, což bude mít neblahý dopad na migraci zvěře, která se v okolí stavby hojně vyskytuje.
9. Žalobci zpochybňovali vzájemnou koexistenci tramvajové trati a stavby, přičemž žalovaný shledal i tuto námitku nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

10. Žalobci poukazují na bezpečnost provozu přilehlé tramvajové trati, k níž nemají být zřízeny přechod pro chodce ani oplocení, což umožňuje volný přístup neoprávněných osob a možnost úrazu.
11. Žalobci poukazují i na skutečnost, že žalovaný odmítl jejich námitku týkající se potřeby koordinace projektů stavby a umístění tramvajové trati.
12. Žalobci také uvádějí, že stavba se navrhuje v území, pro které byla stanovena podmíněnost ve vztahu k výstavbě tramvajové trati Hlubočepy – Barrandov – Holyně. Jelikož pravomocné rozhodnutí pro výstavbu tramvajové trati dosud stále nebylo vydáno, jsou žalobci přesvědčeni, že uvedené rozhodnutí, které bude definovat podmínky pro výstavbu, je nezbytným předpokladem, bez jehož splnění není možný rozvoj, výstavba či využívání vytyčeného území. Žalovaný se s tímto argumentem dostatečně nevypořádal, ačkoli se jedná o jeden ze stěžejních prvků celého plánovaného projektu. Žalobci se domnívají, že nebyl splněn požadavek platného územního plánu týkající se podmíněnosti staveb.
13. Žalobci se ztotožňují s názorem Městské části Prahy 5, že stavba je objemově předimenzovaná, situována nelogicky v budoucím ohybu městské třídy a rezignuje na urbanisticko-architektonický potenciál lokality i estetickou kvalitu. I s tímto názorem se žalovaný rovněž vypořádal nedostatečně.
14. Závěrem žalobci uvádějí, že správní úřady nebraly ohled na propojení stavby s okolní infrastrukturou, nepřikládaly význam neúnosné míře zatížení území a nebraly ohled na oprávněné zájmy rezidentů z bezprostředně sousedících obytných území.
15. Žalobci proto navrhuje, aby soud zrušil nadepsané rozhodnutí žalovaného, věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobcům přiznal náhradu nákladů řízení.
16. Ve vyjádření ze dne 17. 12. 2014 žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že tvrzení žalobců jsou pouze obecná bez jakékoli konkretizace. Žalovaný proto soudu navrhuje, aby žalobu zamítl.
17. V podání ze dne 17. 2. 2015 zúčastněná osoba IV uvádí, že žaloba neobsahuje relevantní skutečnosti a důkazy, pro které by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Rozhodnutí žalovaného je nesporně přezkoumatelné a je vydáno v souladu se zákonem. Zúčastněná osoba se podrobně vyjadřuje k jednotlivým námitkám žalobců, přičemž je shledává nedůvodnými. Zúčastněná osoba poukazuje na skutečnost, že odvolání žalobců nebylo ve stanovené lhůtě řádně odůvodněno a že námitky žalobců se stále opakují, z čehož je zřejmý cíl správní řízení účelově blokovat a protahovat. Závěrem uvádí, že následkem jednání žalobců by mohla vzniknout újma osobám, které uzavřely s osobou zúčastněnou smlouvy na bytové jednotky v dané stavbě. Zúčastněná osoba proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

19. Dne 20. 6. 2018 proběhlo u zdejšího soudu jednání, při kterém obě strany i osoby zúčastněné na řízení setrvaly na svých dosavadních návrzích i argumentech. Nebyly uplatněny žádné návrhy na dokazování.
20. Žaloba není důvodná.
21. Podle § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona *účastníky územního řízení dále jsou*
  - a) *vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě,*
  - b) *osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.*
22. Podle § 89 odst. 4 stavebního zákona *obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno. Osoba, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. c), může v územním řízení uplatňovat námitky, pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.*
23. Při posuzování jednotlivých námitek vycházel soud ze skutečnosti, že žalobci byli účastníky územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Ačkoli v tomto postavení měli možnost uplatňovat v řízení námitky, v § 89 odst. 4 větě druhé stavebního zákona je omezen rozsah těchto námitek. Žalobci mohli uplatňovat námitky proti záměru stavby „Výhledy Barrandov“ jen v takovém rozsahu, v jakém mohlo být jejich právo záměrem přímo dotčeno. Z toho vyplývá, že každá ze vznesených námitek musela splňovat tyto podmínky: (i) musela se vztahovat k projednávanému záměru, (ii) z jejího obsahu muselo být patrné možné dotčení konkrétního práva žalobců, a (iii) muselo se jednat o přímé dotčení takového práva. Naopak žalobci nebyli oprávněni vznášet obecné námitky, které neměly přímý vztah k možnému dotčení jejich práv, nebo námitky, jimiž by hájili veřejný zájem, neboť ochrana veřejného zájmu na různých úsecích veřejné správy přísluší dotčeným orgánům. Pokud už žalobci takové námitky vznášeli, nebyl stavební úřad dle § 85 odst. 4 in fine stavebního zákona povinen k nim přihlížet.
24. Soud v obecné rovině konstatuje, že podaná žaloba prakticky ve všech žalobních bodech tyto podmínky nesplňuje, jak soud níže podrobně osvětlí. Žalobci sice vznesli celou řadu námitek, z nich však není zřejmé, jaká jejich konkrétní práva měla být přímo dotčena namítanými vadami. Soudy jsou jako zvláštní orgány veřejné moci povolány k ochraně subjektivních práv (čl. 90 Ústavy České republiky). Úkolem správních soudů je pak ochrana veřejných subjektivních práv při činnosti orgánů veřejné správy [§ 2, § 4 písm. a) s. ř. s.]. Z toho je patrné, že předpokladem poskytnutí soudní ochrany je právě tvrzené dotčení subjektivního práva. Pokud však žalobci prakticky žádné dotčení svých práv netvrdili a zaměřili se pouze na rozporování různých detailů v dokumentaci stavby, z povahy věci nemůže být taková žaloba úspěšná, neboť z ní není zřejmé, jak mohli být žalobci stavbou reálně zkráceni na svých právech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2016, č. j. 1 As 63/2016-45, bod 9).
25. Soud také pokazuje na skutečnost, že části žaloby jsou dokonce koncipovány tak, že žalobci toliko popisují své námitky ze správního řízení a způsob jejich vypořádání žalovaným, aniž by pak následně formulovaly žalobní body [srov. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

s.], na základě nichž by mohl soud věc přezkoumat (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Pregnantní formulování žalobních bodů je přitom nutným předpokladem pro to, aby žaloba mohla být případně úspěšná, neboť v rámci principu dispozitivnosti přezkoumávají správní soudy napadená rozhodnutí zpravidla jen v rozsahu těchto žalobních bodů. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. 6 Azs 22/2004-42; ze dne 23. 4. 2004, č. j. 7 Azs 41/2004-50; ze dne 27. 10. 2014, č. j. 4 Azs 149/2004-52; ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54; ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Kvalita a obsah žaloby předurčují kvalitu a obsah rozhodnutí soudu i možnost úspěchu ve věci. Prostý popis průběhu správního řízení („co namítali žalobci a co jim na to odpověděl žalovaný“) není formulací žalobních bodů, které by byly soudem projednatelné.

26. Soud tak shrnuje, že praktická absence tvrzeného dotčení subjektivních práv a vágní formulování žalobních bodů, které často postrádají konkrétní skutkové a právní důvody, pro něž mělo být napadené rozhodnutí nezákonné, jsou důvodem, proč žalobci nemohli být úspěšní.

1. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

27. Soud se předem zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností, neboť existence této vady by vylučovala další věcný přezkum napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS).
28. Žalobci ve vztahu k nepřezkoumatelnosti nejdříve v obecné rovině uvádějí, že postupy žalovaného k rozhodným skutečnostem jsou mnohdy nepřezkoumatelné a že žalovaný se nedostatečně vypořádal s jednotlivými námitkami žalobců. Konkrétně shledávají nepřezkoumatelnost v tom, že se žalovaný nedostatečně zabýval otázkou realizace překládek sítí elektrotechnických komunikací a že vágně vypořádal námitku, která se týkala nedostatků akustické studie.
29. Soud k nepřezkoumatelnosti tvrzené v obecné rovině uvádí, že s ohledem na zásadu dispozitivnosti správního soudnictví se míra přezkumu správního rozhodnutí pojí s precizností, s jakou byly naformulovány jednotlivé žalobní námitky. Proto se soudy zpravidla věnují detailně pouze dostatečně rozvinutým žalobním námitkám a obecná tvrzení, která neobsahují konkrétní důvody, vypořádají pouze obecně [srovnej i § 71 odst. 1 písm. d)]. Soud považuje rozhodnutí žalovaného za srozumitelné a dostatečně odůvodněné. Rozhodnutí systematicky zachycuje jednotlivé námitky odvolatelů i reakci žalovaného na ně.
30. Co se týče realizace překládek sítí elektrotechnických komunikací, soud konstatuje, že se jedná o námitku, z níž nevyplývá, že by měla vztah k přímému dotčení práv žalobců. Žalovaný se jí nadto zabýval tím, že uvedl, že ochrana sítí se řídí obecně závaznými předpisy, které musí být dodrženy (str. 5 napadeného rozhodnutí). Ohledně vágního vypořádání nedostatků akustické studie soud uvádí, že žalovaný se působením hluku zabýval, neboť vycházel z hlukové studie Ing. J. K. z února 2013, ze souhrnné technické zprávy a stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 4. 4. 2013, č. j. HSHMP

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

8556/2013 (str. 6 napadeného rozhodnutí). Aniž by soud na tomto místě posuzoval správnost závěrů žalovaného, konstatuje, že žalovaný se vypořádal s těmito odvolacími námitkami, protože jeho rozhodnutí nemůže být nepřezkoumatelné.

31. Jelikož soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, mohl přistoupit k jeho věcnému přezkumu.

2. Věcný přezkum napadeného rozhodnutí

32. Soud předem uvádí, že vycházel z konstantní judikatury, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Podstatné je posouzení jádra případu a poskytnout odpověď na základní námitky, které v sobě mohou v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54; ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58; ze dne 19. 2. 2014, č. j. 1 Afs 88/2013-66).
33. Žalobci namítají, že žalovaný nevyhověl požadavku, aby vedení inženýrských sítí a komunikací bylo navrženo tak, že nedojde k jejich vzájemné kolizi. Není zřejmé, zda je případné křížení sítí akceptovatelné a přípustné, a příslušná studie podle názoru žalobců ve spisu schází.
34. Identickou námitkou se zabýval žalovaný (str. 4-5 napadeného rozhodnutí). Poukázal na skutečnost, že pro stavbu tramvajové tratě bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby, které je již v právní moci. Přitom detailně popsal, jak bylo umístění staveb vzájemně koordinováno, a odkázal na relevantní části dokumentace. Soud konstatuje, že tato námitka není ve smyslu výše uvedených obecných závěrů perfektním žalobním bodem, neboť z ní není patrné, proč žalobce považuje popsany stav za nezákonný nebo z jakých právních ustanovení vyvozuje nutnost doplnit jakoukoli další studii. Dále z námítky není patrné, k jakému přímému zásahu do práv žalobců došlo. V kontextu těchto skutečností považuje soud zdůvodnění žalovaného za dostatečné. Soud proto neshledal námitku důvodnou.
35. Žalobci dále namítají, že žalovaný vyslovil nevyhovující stanovisko stran zajištění přeložení sítí elektrotechnických komunikací a dodržování všeobecných podmínek ochrany sítí elektrotechnických komunikací.
36. Žalovaný se opět touto námitkou již zabýval (str. 5 napadeného rozhodnutí), když uvedl, že ochrana sítí se řídí obecně závaznými předpisy. Soud považuje tuto odpověď za případnou, ve smyslu výše uvedeného pravidla, že na obecné námitky může reagovat orgán veřejné moci opět obecně. Námitka týkající se všeobecné ochrany sítí totiž směřuje k odpovědi, že tato ochrana je upravena právními předpisy. Byť žalovaný mohl lépe odkázat na konkrétní právní předpisy, v kontextu povahy námitek žalobců soud nepovažuje tento nedostatek za natolik závažný, aby měl vliv na zákonnost rozhodnutí. Z námítky žalobců není patrné, proč měl mít stavebník další povinnosti nad rámec požadovaný správními orgány. Námitka postrádá jakoukoli právní argumentaci, protože opět není perfektní žalobním bodem, který by soud mohl kvalifikovaně posoudit.
37. Pokud žalobci tvrdí, že stavebník měl uzavřít smlouvy o realizaci překládek elektronických komunikací s příslušnými provozovateli, jedná se o záležitost mezi stavebníkem a příslušnými provozovateli, která se žalobců jako sousedících vlastníků nemovitostí vůbec netýká. Soud přitom ze správního spisu zjistil, že jeho součástí je řada

vyjádření provozovatelů různých sítí (např. vyjádření Pražské vodohospodářské společnosti ze dne 12. 5. 2011, zn. 6073/10/2012; vyjádření Veolia ze dne 12. 5. 2011, zn. PVK 11521/OTPČ/11; vyjádření Eltodo Citelum s. r. o. ze dne 2. 11. 2010, zn. EC 0400/5533/10; vyjádření Telefónica O2 Czech Republic, a. s. ze dne 3. 11. 2010, č. j. 133436/10; vyjádření T-Systems Czech Republic, a. s. ze dne 10. 11. 2010, zn. ÚR/34385/10-11). Pokud by některý z těchto provozovatelů požadoval vyšší míru ochrany sítě, jejíž správě se věnuje, nebo by v záměru stavebník spatřoval určité vady, jistě by se obrátil na stavební úřad. Nakonec opět není zřejmé, jak mohli být žalobci v daném případě přímo dotčeni na svých právech, respektive z čeho žalobci dovozují svoji právní nejistotu, neboť žalobcům nepřísluší žádné subjektivní právo na to, aby mohli ovlivňovat způsob domluvy mezi stavebníkem a provozovatelem různých sítí. Zcela neurčitý je pak požadavek žalobců, aby byla doložena další stanoviska státních a veřejnoprávních subjektů, neboť není zřejmé, proč by měla být součástí dokumentace, co by mělo být jejich obsahem a po jakém orgánu mělo být požadováno jejich vydání a c by měla doložit. Soud proto neshledal námitku důvodnou.

38. Žalobci poukazují na nedostatečnost dokumentace stavby, postrádají zákresy do fotografií a fotografie pořízené z horizontu chodce. Záměr stavebníka neobsahuje žádnou situaci širších vztahů, která by řešila koordinovaný přístup k dotčené lokalitě, jejímu okolí a jejím obyvatelům. Žalobci nepovažují za dostatečné, jak se žalovaný s námitkou vypořádal, a namítají porušení zásady dobré správy i § 50 správního řádu.
39. Žalovaný k této námitce uvedl (str. 5 napadeného rozhodnutí), že v situačním měřítku bylo zakresleno navrhované řešení stavby spolu s tělesem tramvajové tratě, napojení na komunikaci Werichovu i přechod pro chodce s tím, že podrobnější řešení bude v dokumentaci ke stavebnímu povolení. Širší urbanistické vazby byly zakresleny do ortofotomapy v měřítku 1:1500 a zákresem do fotografie s okolním. Jelikož stavební úřad tyto zákresy považoval za dostatečné, nepožadoval vizualizaci stavby z pohledu chodce. Ohledně kvality dokumentace pak žalovaný odkázal na vyhlášku Ministerstva pro místní rozvoj č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, průvodní zprávu a souhrnnou technickou dokumentaci.
40. Soud považuje zdůvodnění žalovaného za dostatečné a ztotožňuje se s ním. Ohledně požadavku žalobců na doplnění fotodokumentace soud uvádí, že rozsah potřebné dokumentace (situačních výkresů) je stanoven dle § 1a vyhlášky o dokumentaci staveb v příloze č. 1 vyhlášky, přičemž body D.1, D.2 a D.3 vyžadují jako součást dokumentace i *řezy dokumentující návaznost na stávající zástavbu zejména s ohledem na hloubku založení navrhované stavby a staveb stávajících a pohledy dokumentující začlenění stavby do stávající zástavby nebo krajiny*. Při výkladu této povinnosti je však nutné přihlídnout k návěti přílohy, že *dokumentace musí vždy obsahovat části A až E s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby nebo zařízení a podmínkám v území*. Jinými slovy, stavební úřad má s ohledem na druh a význam stavby jisté odborné uvážení k určení, které výkresy bude pro posouzení záměru požadovat. Soud shledal, ostatně jak uvedl žalovaný, že boční vizualizace z pohledu chodce nebyla vyžadována. Naopak součástí dokumentace je zákres do ortofotomapy v měřítku 1:1500 (výkres č. 007), boční pohledy na objekt (výkres č. A-010) a vizualizace stavby z pravého horního nadhledu. Přitom soud považuje tyto podklady za dostatečné k posouzení záměru.
41. Soud poukazuje na skutečnost, která je dobře patrná z vizualizace, že stavba je postavena takřka na „zelené louce“ s minimálním napojením na dosavadní zástavbu. Za takové situace

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

se vizualizace z pohledu chodce jeví nadbytečné, neboť by byly prakticky totožné jako boční pohledy na objekt bez zohlednění okolní zástavby. Soud dále uvádí, že opět z námítky žalobců není zřejmé, jak chybějícími vizualizacemi mělo být přímo zasaženo do jejich práv. Z vizualizace je charakter stavby dobře patrný a v kontextu dalších výkresů (např. výkresy č. A-002-1, č. 007) poskytuje dostatečný podklad, aby stavební úřad mohl posoudit začlenění stavby do daného území.

42. Ohledně námítky, že stavebník měl více popsat vliv stavby na okolí a koordinovaný vztah stavby k lokalitě, soud opět uvádí, že se jedná o námitku, ze které není patrné jakékoli přímé dotčení práv žalobců. Podstatné je, že stavební úřad shledal popis vlivu stavby na okolí za dostatečný a že žalobci žádným způsobem své námítky nekonkretizovali ani nezpochybnili závěry žalovaného. Tvzení, že byly v řízení opomenuty zásada dobré správy či § 50 správního řádu, se bez doložení konkrétních skutečností jeví soudu účelovými. Žalobci se sice domáhají zhojení vad nedostatečné dokumentace, ale není zřejmé, proč se toho dožadují, neboť znovu absentuje tvrzené dotčení jejich práv. Soud konstatuje, že z námítky není jasné, v jakém ohledu by stávající dokumentace neměla definovat parametry stavby a vliv na její okolí dostatečně. Přitom žalobci nejsou v územním řízení povoláni k tomu, aby chránili veřejný zájem. Soud neshledal námitku důvodnou.
43. Žalobci dále namítají, že stavebník uspokojivě neinformoval a nepředložil studie, jakým způsobem má být zvýšena dopravní zátěž území v průběhu realizace stavby, jaká protihluková opatření hodlá učinit, jak bude monitorovat prachové částice k zajištění jejich zákonných limitů a jakým technickým řešením budou navrhované inženýrské sítě uloženy tak, aby nemohla být dotčena stavba tramvajové trati.
44. Žalovaný k tomu uvedl (str. 5 napadeného rozhodnutí), že uvedenými oblastmi se stavební úřad zabýval a že samostatné studie nebyly vyžadovány. Doprava po stávajících komunikacích měla být řešena až ve stavebním řízení. Podle stavební dokumentace neměl navrhovaný záměr způsobit nadlimitní hlukovou zátěž. Monitoring prachových částic se týkal realizace stavby, nikoli jejího umístění. Námitka tak měla být řešena podrobněji v rámci stavebního řízení.
45. Soud konstatuje, že žalobci v rámci této námítky pouze přestřeli svoji odvolací námitku a způsob jejího vypořádání, aniž by na tomto podkladu formulovali žalobní bod, tedy doplnili právní argumentaci, proč závěr žalovaného považují za nesprávný. Nadto soud opětovně shledal, že se jedná o námitku, v níž chybí tvrzené dotčení práv žalobců. Soud kvituje názor žalovaného, že otázka zvýšení dopravní zátěže při realizaci stavby je otázkou až pro stavební řízení (§ 114 odst. 1 stavebního zákona). Otázka stavby tramvajové trati a pokládání inženýrských sítí se pak přímo nedotýká právní sféry žalobců. Námitka není důvodná.
46. Žalobci dále namítají absenci studií podle požadavků stanovených pražskými stavebními předpisy, tedy studie světelného posouzení stavby, studie hlukového posouzení stavby, studie vzájemného odstupu staveb.
47. Žalovaný k tomu uvedl str. 6 napadeného rozhodnutí), že přílohou dokumentace k územnímu řízení byla studie oslunění ze dne 25. 4. 2013, č. DL61/2013, která konstatoval dostatečné oslunění. V souhrnné technické zprávě bylo řešení ochrany proti hluku. Studie vzájemných odstupů nebyla vyžadována, neboť vzájemné odstupy byly zřejmé z projektové dokumentace.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

48. Soud opět uvádí, že v dané námitce není zakomponováno jakékoli dotčení práv žalobců tak, aby se jednalo o způsobilou námitku. Součástí správního spisu je Studie oslunění ze dne 25. 4. 2013, Objekty A a B projektu Výhledy Barrandov, Praha 4, vypracovaná společností dalea s. r. o., podle níž všechny posuzované byty uvedených objektů budou dostatečně osluněny dle požadavků ČSN 73 4301. Dále je součástí spisu souhrnná technická zpráva projektu, která na str. 22 v bodě 3.5 popisuje ochranu proti hluku. Nakonec soud přisvědčuje závěru žalovaného, že odstupy objektů A a B jsou patrné z dostupné dokumentace, zejména výkresu č. A-022. Námitka není důvodná.
49. Žalobci namítají, že ve spise absentuje hluková studie, a proto není možné určit, zda obytné domy v okolí navrhovaného záměru a jejich obyvatelé nebudou zasaženi nadlimitním hlukem, a současně stavebník nenavrhuje žádná protihluková opatření. Poukazují na nepřiměřené zvýšení hlukové zátěže uživatelů bytového domu Kaskády III stavbou za současné ztráty pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Akustická studie předložená stavebníkem je chybná a nedostatečná. Žalovaný se s námitkou žalobců přitom vypořádal vágně.
50. Žalovaný k tomu uvedl (str. 6 až 7 napadeného rozhodnutí), že přílohou dokumentace byla hluková studie vypracovaná Ing. J. K. v únoru 2013, která byla podkladem pro posouzení Hygienickou stanicí hlavního města Prahy, a hluk byl posouzen i v souhrnné technické zprávě. Navíc bylo doloženo kladné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 4. 4. 2013, č. j. HSHMP 8556/2013.
51. Soud uvádí, že se opět jedná o námitku, která není žalobním bodem, protože popisuje pouze průběh odvolacího řízení. Soud shodně jako žalovaný konstatuje, že součástí správního spisu je akustický posudek ze dne 12. 2. 2013, který vypracoval k projektu Ing. J. K.. V závěru se vyjádřil, že bytový dům lze považovat z hlediska hluku v chráněném venkovním prostoru staveb od dopravy na okolní komunikační síti za vyhovující požadavkům nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Zároveň stanovil podmínky úprav, aby i hluk v chráněném venkovním prostoru staveb dosahoval příslušných limitů. Součástí spisu je i stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 4. 4. 2013, č. j. HSHMP 8556/2013, kde hygienická stanice souhlasí se záměrem za současného vyslovení podmínek pro zahájení užívání stavby. Žalobci žádným způsobem tyto podklady co do jejich závěrů nezpochybnili, neboť jen obecně namítají jejich nesprávnost. Námitka tak není důvodná.
52. Žalobci namítají, že vinou stavby dojde ke značnému záboru zemědělské půdy, což bude mít neblahý dopad na migraci zvěře, která se v okolí stavby hojně vyskytuje.
53. Žalovaný k tomu uvedl, že vycházel ze stanovisek dotčených orgánů, na jejichž závěry odkazuje. Záměr byl posouzen z pohledu ochrany zemědělského půdního fondu a byl vydán souhlas s odnětím pozemků ze zemědělského půdního fondu. Dále bylo doloženo, že záměr nezasahuje do žádné evropsky významné lokality či ptačí oblasti a že je přijatelný i z hlediska myslivosti (str. 7 napadeného rozhodnutí)
54. Soud k tomu uvádí, že se znovu jedná o námitku, která není žalobním bodem, ale toliko popisem odvolacího řízení, pročez je neprojednatelná. Žalobci rovněž nedoložili dotčení svých práv. Na bázi tak obecné námítky jsou pak pro reakci dostatečná stanoviska dotčených orgánů. Ve stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 27. 5. 2011, zn. S-MHMP-0416101/2011/1/OOP/VI, nemá orgán ohledně odnětí pozemku ze zemědělského půdního fondu připomínky a odkazuje na souhlas Úřadu městské části Prahy 5, odboru ochrany životního prostředí, ze dne 29. 11. 2010, sp. zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

MC0570339/2010, v němž bylo odnětí schváleno. Záměr měl mít slabý vliv na přírodní charakteristiku krajinného rázu. Soud uvádí, že námitka žalobců, že dojde k ovlivnění migrace zvěře, je ničím nepodložené tvrzení. Prakticky jakákoli stavební lidská činnost na průniku města a okolní krajiny má vliv na přírodu. Dotčené orgány však tento vliv nevyhodnotily jako nepřiměřený. Dále je součástí správního spisu i uvedený souhlas Úřadu městské části Prahy 5, odboru ochrany životního prostředí, ze dne 29. 11. 2010, sp. zn. MC0570339/2010, v němž úřad schválil trvalé odnětí zemědělské půdy pro účel záměru. Námitka není důvodná.

55. Žalobci zpochybňovali vzájemnou koexistenci tramvajové trati a stavby, přičemž žalovaný shledal i tuto námitku nedůvodnou.
56. Žalovaný se námitkou zabýval (str. 7, 8 a 9 napadeného rozhodnutí), že dokumentace k záměru byla vytvářena v koordinaci se stavbou tramvajové trati.
57. Soud opět uvádí, že se nejedná o projednatelný žalobní bod, neboť obsahem námítky je toliko popis odvolacího řízení. Dále se otázka koexistence tramvajové trati a záměru nikterak netýká subjektivních práv žalobců. Jedná se o agendu týkající se výlučně koordinace stavby obecně prospěšných statků se soukromými záměry, což je úkolem orgánů veřejné moci, nikoli žalobců. Námitka není důvodná.
58. Žalobci poukazují na bezpečnost provozu přilehlé tramvajové trati, k níž nemají být zřízeny přechod pro chodce ani oplocení, což umožňuje volný přístup neoprávněných osob a možnost úrazu.
59. Žalovaný k tomu uvedl (str. 8 napadeného rozhodnutí), že se jedná o námitky týkající se stavby tramvajové trati, nikoli stavby záměru. Nadto poukázal na kladné stanovisko dotčeného orgánu týkající se napojení pozemků na veřejnou komunikační síť.
60. Soud uvádí, že se opět jedná o námitku, která není žalobním bodem, protože popisuje pouze průběh odvolacího řízení. Nadto z ní není patrné dotčení práv žalobců. Otázka konstrukce a zabezpečení hromadné dopravy je otázkou výkonu veřejné správy, do níž žalobcům zasahovat nepřísluší. Soud dále kvituje závěr žalovaného, že konstrukce tramvajové trati nebyla předmětem při posuzování záměru, ale vyžadovala samostatné posouzení v příslušném řízení. Nadto Úřad městské části Prahy 5, odbor dopravy, povolil připojení pozemku parc. č. 1184/89, v k. ú. Hlubočepy na komunikaci Werichova, rozhodnutím ze dne 26. 5. 2011, č. j. MC05 30673/2011/ODP/Kov, tedy neshledal v tomto směru nemožnost připojení na veřejnou komunikační síť. Námitka není důvodná.
61. Žalobci poukazují i na skutečnost, že žalovaný odmítl jejich námitku týkající se potřeby koordinace projektů stavby a umístění tramvajové trati. Žalobci také uvádí, že stavba se navrhuje v území, pro které byla stanovena podmíněnost ve vztahu k výstavbě tramvajové trati Hlubočepy Barrandov – Holyně. Jelikož pravomocné rozhodnutí pro výstavbu tramvajové trati dosud stále nebylo vydáno, jsou žalobci přesvědčeni, že uvedené rozhodnutí, které bude definovat podmínky pro výstavbu, je nezbytným předpokladem, bez jehož splnění není možný rozvoj, výstavba či využívání vytyčeného území. Žalovaný se s tímto argumentem dostatečně nevypořádal, ačkoli se jedná o jeden ze stěžejních prvků celého plánovaného projektu. Žalobci se domnívají, že nebyl splněn požadavek platného územního plánu týkající se podmíněnosti staveb.

62. Žalovaný k tomu uvedl (str. 8 napadeného rozhodnutí), že územní rozhodnutí pro umístění stavby tramvajové tratě nabylo právní moci dne 13. 2. 2014. Požadavek platného územního plánu týkající se podmíněnosti staveb tak byl splněn.
63. Soud uvádí, že se opět jedná o námitku, která není řádným žalobním bodem, protože popisuje pouze průběh odvolacího řízení. Nadto z ní není patrné dotčení práv žalobců. Žalovaný poskytl žalobcům dostatečnou odpověď ohledně dodržení podmíněnosti staveb. Součástí správního spisu je pak uvedené rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 5, odboru stavebního a infrastruktury, ze dne 31. 5. 2013, č. j. OSI. Hl. ob. 15-50968/2012-Vei-UR, kterým bylo rozhodnuto o umístění veřejně prospěšné stavby tramvajové tratě „Prodloužení tramvajové tratě Sídliště Barrandov – Holyně – Slivenec“. Námitka není důvodná.
64. Žalobci se ztotožňují s názorem Městské části Prahy 5, že stavba je objemově předimenzovaná, situována nelogicky v budoucím ohybu městské třídy a rezignuje na urbanisticko-architektonický potenciál lokality i estetickou kvalitu. S tímto názorem se žalovaný rovněž vypořádal nedostatečně. Správní úřady nebraly na ohled na propojení stavby s okolní infrastrukturou, nepřikládají význam neúnosné míře zatížení území a nebraly ohled na oprávněné zájmy rezidentů z bezprostředně sousedících obytných území.
65. Žalovaný k této námitce, kterou v odvolacím řízení podala Městská část Prahy 5, uvedl (str. 3 napadeného rozhodnutí), že navrhovaná stavba navazuje na stávající zástavbu způsobem zástavby, hmotovým uspořádáním a směrem os půdorysného uspořádání. Žalovaný poukázal také na oddělení klidové zóny od provozu automobilů i na jiné bytové domy, které mají podobnou výšku jako záměr. Stavba je tak podobná jako jiné objekty v okolí. Širší urbanistické vazby byly zakresleny zákresem do ortofotomapy v měřítku 1 : 1500 a zákresem do fotografie s okolím.
66. Soud konstatuje, že z dostupné vizualizace je zřejmé, že záměr se výškou, objemem i vzhledem nijak nevymyká dosavadní zástavbě. Daná lokalita je obytnou částí města s činžovními a panelovými domy, kam záměr tematicky zapadá. Jedná se přitom dle stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovních ruchů, ze dne 15. 10. 2010, č. j. S-MHMP 770611/2010/Alu, o místo mimo památkově chráněné území. Otázka estetického hodnocení stavby je na správním orgánu, který má oproti správnímu soudu potřebnou odbornost, přičemž toto posouzení je volnější v území bez památkové ochrany a bez vyšší kulturní hodnoty. Soud shledal, že žalovaný reagoval na námitku dostatečně. Námitka není důvodná.
67. Závěrem žalobci uvádí, že správní úřady nebraly na ohled na propojení stavby s okolní infrastrukturou, nepřikládají význam neúnosné míře zatížení území a nebraly ohled na oprávněné zájmy rezidentů z bezprostředně sousedících obytných území.
68. Soud konstatuje, že se jedná o souhrnnou obecnou námitku, která shrnuje předchozí dílčí námitky, jež soud již podrobně vypořádal. Z vizualizace je patrné, že stavba zjevně nevybočuje z konceptu uspořádání místa. Ohledně neúnosného dotčení okolí pak soud uvádí, že se jedná o prosté tvrzení, které žalobci nijak nedoložili. Z námitky není patrné, jaké konkrétní oprávněné zájmy měly být dotčeny. Na druhé straně jsou pak kladná stanoviska jednotlivých dotčených orgánů k realizaci, které žalobci svými nekonkrétními tvrzeními nijak nevyvrátili. Daná lokalita není památkově chráněnou oblastí s ustálenými poměry, ale jedná se o sídliště na okraji Prahy (sídliště Barrandov), kde je možný a přirozený další stavební rozvoj města. Soud proto námitku neshledal důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

69. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
70. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení. O nákladech řízení zúčastněných osob pak rozhodl dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že zúčastněné osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení, jelikož jim soud neuložil žádné povinnosti ani neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2018

JUDr. Eva Pechová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.